

Performance 2018: Example for a PER paper

A.B. Author1
Department of Mathematics
and Computer Science
Imaginary University of
Technology
Eindhoven, The Netherlands
aba@hut.edu

C.D. van der Voort
Applied Bureau for Computers
(ABC)
Department of Probability and
Stochastic Networks
Amsterdam, The Netherlands
c.d.vandervoort@abc.nl

E.F. Author3
Department of Mathematics,
Section Stochastics
Some other University
Groningen, The Netherlands
e.f.author3@sou.nl

ABSTRACT

One of the longstanding open problems is the question of whether P is not equal to NP . In this short note, we seek to take a step towards addressing this open problem. We provide a rigorous proof to show that $P = NP$.

Categories and Subject Descriptors

G.3 [Mathematics of Computing]: Probability and Statistics—*Queueing Theory*

General Terms

Theory, Performance

Keywords

Algorithms, complexity, open problems, approximation

1. INTRODUCTION

One of the longstanding open problems is the question of whether P is not equal to NP . In this short note, we seek to take a step towards addressing this open problem. We have the following result.

Theorem 1 *In certain cases, P is equal to NP .*

PROOF. Let $N = 1$. The result then obviously follows. \square

2. SOME OTHER RESULTS

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Primum in nostrane potestate est, quid meminerimus? Nondum autem explanatum satis, erat, quid maxime natura vellet. Tollitur beneficium, tollitur gratia, quae sunt vincula concordiae. Duo Reges: constructio interrete. Utilitatis causa amicitia est quaesita.

Expressa vero in iis aetatibus, quae iam confirmatae sunt. Restincta enim sitis stabilitatem voluptatis habet, inquit, illa autem voluptas ipsius restinctionis in motu est. Quis Pullum Numitorium Fregellanum, proditorem, quamquam rei publicae nostrae profuit, non odit? Tertium autem omnibus aut maximis rebus iis, quae secundum naturam sint, fruentem vivere. Qua igitur re ab deo vincitur, si aeternitate non vincitur? Quid turpius quam sapientis vitam ex insipientium sermone pendere? Ab hoc autem quaedam non

melius quam veteres, quaedam omnino relictas. Non potes, nisi retexueris illa.

Re mihi non aequae satisfacit, et quidem locis pluribus. Urgent tamen et nihil remittunt. Bonum patria: miserum exilium. Themistocles quidem, cum ei Simonides an quis alius artem memoriae polliceretur, Oblivionis, inquit, malle.

Cur, nisi quod turpis oratio est? Quod non faceret, si in voluptate summum bonum poneret. Quamquam id quidem, infinitum est in hac urbe; Ut nemo dubitet, eorum omnia officia quo spectare, quid sequi, quid fugere debeant? Habes, inquam, Cato, formam eorum, de quibus loquor, philosophorum. Laboro autem non sine causa; Sed ad illum redeo.

3. CONCLUSIONS

Quae qui non vident, nihil umquam magnum ac cognitione dignum amaverunt. Nam illud vehementer repugnat, eundem beatum esse et multis malis oppressum. Itaque hic ipse iam pridem est reiectus; Quae cum magnifice primo dici viderentur, considerata minus probabantur. Ut alios omitam, hunc appello, quem ille unum secutus est. Quis non odit sordidos, vanos, leves, futtiles? Mihi vero, inquit, placet agi subtilius et, ut ipse dixisti, pressius. Quis, quaeso, illum negat et bonum virum et comem et humanum fuisse? Quid de Pythagora?

Atqui iste locus est, Piso, tibi etiam atque etiam confirmandus, inquam; Quodsi vultum tibi, si incesum fingeres, quo gravior viderere, non esses tui similis; At ille non pertimuit saneque fidenter: Istis quidem ipsis verbis, inquit; Etsi qui potest intellegi aut cogitari esse aliquod animal, quod se oderit? Non enim, si omnia non sequebatur, idcirco non erat ortus illinc. Aliud igitur esse censet gaudere, aliud non dolere. Quod cum dixissent, ille contra.

At ille non pertimuit saneque fidenter: Istis quidem ipsis verbis, inquit; Habes, inquam, Cato, formam eorum, de quibus loquor, philosophorum. Quasi vero, inquit, perpetua oratio rhetorum solum, non etiam philosophorum sit. Et harum quidem rerum facilis est et expedita distinctio. Aliter homines, aliter philosophos loqui putas oportere? Efficiens dici potest.

Quem si tenueris, non modo meum Ciceronem, sed etiam me ipsum abducas licebit. Addebat etiam se in legem Voconiam iuratum contra eam facere non audere, nisi aliter amicis videretur. Nos paucis ad haec additis finem faciamus aliquando; Quod quidem iam fit etiam in Academia. Naturales divitias dixit parabiles esse, quod parvo esset natura contenta. Non pugnem cum homine, cur tantum habeat in natura boni;